

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

Titulus XVII. De Monialibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61816)

IV. In Ecclesiis, in quibus habet jus patronatus, presentare Clericos sine consensu Capituli non debet. *c. ea noscitur. de his qua sunt a Pral. Exc. nisi contraria, consuetudo sit. Nec Monachum dare in pignus, vel obsidem pro debitis Monasterii. Barb. in c. Ex rescripto de iurejur. ubi post factum stare promissis, & juramento iuventur. Sanch. l. 6. Mor c. 16. n. 30. nec pro noxa dari posse Monachum contendit.*

V. Dimissorias ulli saeculari vel Regulari sibi non subiecto dare, nuptiis interesse, de sacro fonte levare filios pariter illicita sunt. Si tamen fecerint, verè compadres erunt, & spiritualement cognationem contrahent. *Conc. Trident. Sess. 23. c. 10. Barb. de pot. Ep. par. 2. alleg. 7. Item in c. Placuit 15. quest. 1.*

VI. Dubium est de unione beneficiorum, possitne eam Abbas facere in Ecclesiis sibi pleno iure subiectis. Negant

multi Ap. Sanchez l. 7. c. 29. à quibus ipse meritò dissentit. Abbates enim aliique Prælati in suis Dioccesibus omnia ad iurisdictionem Ecclesiasticam spectantia possunt quæ Episcopi: nec beneficiorum unio cognoscere aliquem requirit. *Abb. in c. sicut unire. de exc. Pral. Cardin. Clem. 1. §. ad hac de sta. Mon.*

VII. Duobus Monasteriis simul titulo Abbatis præesse non potest. *c. Ne nimia. de Relig. domib. Ad aliud ergò si eligatur, ex duobus utrum volet, eliget, eodem modo quem Nav. indicat. de præbend. Consil. 15. qui etiam Consilio 60. de Regular. monet. Si quis Prælatus ad aliud Monasterium transferatur, eo ipso illius obsequantias tacitè profiteri. V. Card. Tuschum. V. Abbas & Alvarum Pelau. de planctu Eccles. lib. 2. art. 22.*

TITULUS XVII.

De Monialibus.

Virginum, quæ virorum exemplo Religiosum vitæ institutum complexæ sunt, duo genera reperio. Nam ut Gabr. Pennotus de Canon. Regularibus parte 3. c. 49. pag. 787. benè notavit, quemadmodum in primitiva Ecclesia, & deinceps, Ordo Regularis virorum in duas classes divisus fuit, tum habitu, tum nomine diverso; quarum altera Clericorum, Monachorum altera nuncupata, ita etiam de Ordine Regulari feminarum dicendum est. Etenim fuisse

in Ecclesia olim Virgines sanctimoniales, Canonicas, seu Clericales nomine, & habitu distinctas, Patrum & Conciliorum testimonia certissima confirmant. *Innocent. III. in c. cum dilecta de mai. & obed. Concil. Ticinense, Parisiense, Rhemense, Cabilonense, &c. Superfunt hoc etiam tempore Canonissarum præcipuè nobilitatis Collegia in Provinciis Germaniæ, Lotharingiæ, & Belgii, ex quarum vivendi modo apparet, eas à veteri rigore ad mitiorem quandam conversationem*

demigrasse. Monialium constantior disciplina jam nunc perdurat. De his igitur potissimum agemus. *Isid. de off. Eccl. c. 15. Barb. in Clem. attendentes. De religiof. domibus. Tholosan l. 15. Syn. c. 17. n. 9. Roderic Tom. I. q. 20. 29. Tomo II. quest. 49. Tom. III. quest. 6.*

§. I.

De receptione, & professione
Monialium.

I. **P**lures, quam ex provenibus alio modo queant, non licet recipere: aliter si fiat, receptio nulla est. *Petriculofo. de Sta. Regular. in 6.* Atque hoc non commodum modo, sed etiam appropinquatum necessarium est: siquidem usus ipse docet, ubi rerum necessariorum præstatio deficit, servari disciplinam non posse, apud mulieres præsertim, quibus uti sexus, sic animus mobilior, & debilior est. Numerum verò Episcopus sua discretione definit. *Conc. Trid. Sess. 25. c. 3. Antonin. part. 3. tit. 16. c. 7. §. 3. Suar. IV. de Relig. l. 1. c. 11.* Recipere corruptas, cum penitus occultum est, nullo jure veratur, eodem *Suario teste, loc. cit. n. 10. & sequ.*

II. Quamvis in receptione habitus accipiant aliquid Moniales, aut paciscantur de alimoniâ in futurum, non contrahunt excommunicationem capitis. *Sanè De Sim. in Extray. eod. Nam. & recepta consuetudo excusat, & Innocentius VIII. declaravit, eas non incurrere labem Simoniz (intellige quoad prohibitionem Ecclesiasticam) in receptione puellarum ad Monasterium, excepto duplici casu, quorum primus est, si pactum ineant, de*

dando, vel solvendo aliquid pro ingressu in Ordinem, alter si recipiant inhabilem propter spem acquirendi, vel lucrandi aliquid. Præterea ad removendos scrupulos *Clem. VII. indulgit Monialibus, ut absque Simonia convenire possint, & pacifice de dote in sustentationem congruam adferenda. Hæc & alia privilegia enumerat Navarr. di. Excomm. n. 20. Capuccinus in Compend. privilegior. Ordinum Mendic. V. Moniales. num. 16. & 31. Miranda in Tract. de Monialib. q. 8. art. 7. Lessius 435. dub. 13. Suar. Tom. III. de Relig. l. 5. c. 9. n. 15. Barb. in c. cita. Sanè, qui etiam n. 5. monet, censuram non incurrere eas, quæ dant, & recipiunt aliquid tempore acceptationis ad habitum, sed quando ad professionem faciendam aliqua admittitur. Tunc enim, & non prius, receptionis effectus compleri existimatur. *V. Roderic. Tomo II. quest. 49.**

III. In admittendis exigitur ætas annorum duodecim completorum: ipsa verò puella ante ingressum, ut ante professionem quoque, ab Episcopo examinanda est, remotis omnibus consanguineis, & propinquis, ut cognoscatur, num verò, & liberè Religionem appetat. *Conc. Trid. Sess. 25. c. 17.* Hoc modo variis querelis, & quæ ex inconstantia nasci solent, exceptionibus via præcluditur. *V. qua dix. Tit. VII. §. 7.*

IV. Illis, quæ in aliquo Ordine habitum induerunt, ab Ordinario certus dierum numerus, puta 15. aut 20. dierum præfigi debet, intra quem deliberent serio, velint, nec ne professionem edere. Nolentes remitti ad suos liberè possunt, restitutis omnibus, quæ intulerunt. *Ibid.*

V. Ante annum sextum decimum ætatis

uatis perfectè completum nulli professio permittitur. Citiùs facta pro nullâ accipitur. Unde consequitur, si anno ætatis duodecimo ingrediens puella sponsum habet, is expectare quatuor annos debet, donec peracta professio sit. *Declar. Conc. Trid. Sess. 25. c. 17. Sanchez de Matrimon. l. 2. Disp. 24. n. 8. Henrîq. l. 12. c. 5. n. 8.* Si autem aliqua probationem in fine anni decimi tertii finivit, statutum aliquod particulare obstat, tacitè professæ censebitur usque ad finem anni decimi sexti. *Zerola part. 2. v. Moniales n. 9. Suar. IV. de Relig. l. 1. c. 11. n. 4. & seq. Navar. Conf. 20. de Regular. ubi etiam nonnulla de Velo duplici, professionis, & consecrationis explicat. V. Roder. Tom. 1. q. 65. art. 1. Grass. part. 2. l. 2. c. 15. num. 34.*

VI. Ut illius, quæ factura est professionem, constans & libera voluntas exploretur per Episcopum, Abbatissâ vel Præfecta Monasterii illum uno mense ante diem professionis constitutum certiorum facere debet. Si neglexerit, Decreto Conc. Tridentini, ab officio suspensa manebit, quamdiu Episcopo placuerit. *Conc. Trid. Sess. 25. c. 17. Tolerus l. 1. c. 49. num. 6.*

VII. Ex indulto Pii V. Moniales Novitiæ, quæ legitimam ætatem habent ad solenniter profitendum, in articulo mortis constitutæ, ad maiorem animi consolationem & quietem, etiam nondum expleto probationis anno professionem edere possunt; quæ professio tamen nulli præjudicet, qui habet jus ab intestato succedendi, ut supra diximus *Tit. 15. §. 3. n. 3. Roder. Tom. 111. q. 15. art. 6.*

VIII. Sumptus faciendi à Monialibus sive in primâ receptione, sive in secunda

professione, ut modus servetur, ab Ordinario determinandi sunt; cujus erit habita ratio temporis, personarum, necessitatis, & honestatis ex bono & æquo arbitrari. *Conc. Trid. Declar. Sess. 25. c. 17. ci. fin. Zerola part. 1. v. Moniales. n. 15.*

§ II.

De obligationibus quibusdam.

I. **M**onialis confiteri quolibet mense semel debet, primo scilicet cujuslibet mensis die & Sacrosanctam Eucharistiam sumere. *Clem. 1. §. Sanè. de statu Mon.* At qua obligatione? Eadem, qua fideles semel quolibet anno *Glossa dicit in v. Mensibus.* Quid si venialibus tantum onerata conscientiam habeat? Non teneri ex *Silv. Navarro, & Grass. censes Bartholom. à S. Faustino in thesau. Religiosor. l. 6. q. 185.* Nam clementina citata nullatenus communem Canonem utriusque sexus de pœn. & remiss. mutat, sed tempus abbreviat, ut quomodo omnes fideles singulis annis tenentur confiteri, si habeant peccata mortalia, ita Monachi & Moniales teneantur singulis mensibus. De communione in sequ. Q. idem Auctor quærit, an si extra Monasterium commorentur, eam quoque teneantur sumere? & resolvit negativè, eò quòd *in di. Clementinâ* dicatur, *In Monasteriis percipiant.* Verùm probabilius censeo teneri, modò occasio non desit. Neque allegata verba exclusiva sunt, sed id, quod magis usitatum est indicant. *Conc. Trid. Sess. 25. c. 10. Azor. Tom. 1. l. 12. c. 19. q. 17. Zerola v. Moniales.* Episcopus etiam non subjectis sibi Monialem Confessarium extra-

extraordinatum, ex alia Religione vel
ſæcularem Sacerdotem dare potest. *Em.
ſa. V. Episcopus nu. 33. Declar. Card. Con.
Tr. l. cit.*

II. Communi menſa, culina, & dor-
mitorio utendum Monialibus eſt. Pro-
pria receptacula, & privata domicilia non
permittuntur: neq; ut in eodem choro, ſeu
Odxo cum Canonicis vel Monachis ſal-
tant. *c. Pernicioſam. 18. p. 2.*

III. Proprium habere nefas. Vbi penu-
ria urget, artificio, & propriis manibus vi-
ctum quætere licet, & vendere labores
manuum ſuarum, modò cœnobii clauſu-
ra non violetur. *Conc. Trident. ſeſſ. 25. c. 3.*
Poſſunt etiam cum licentia Superiorum
habere redditus annuos, & vitalitios, qui-
bus procurent res ſibi neceſſarias ad vi-
ctum, veſtitum, libros, ſupellectilem,
dummodò paratæ ſint ad libitum Supe-
rioris dimittere. *Barb. in Collectan. Con-
cil. Trident. pag. 375. Antonin. Par. 3. tt. 16.
c. 1. §. II.*

IV. Res etiam parui momenti ſibi do-
natas, aut aliunde acquiſitas, quaſi pro-
prias retinere non poſſunt, ſed Superiori
reſignandæ ſunt. Hic viciffim, quæcun-
que neceſſaria ſunt exhibere debet. *Declar.
Card. Conc. Trid. ſeſſ. 25. c. 2. Huc pertinent.
qua Fufius diximus Tit. 15. §. 5.*

V. In Sacramento Baptiſmi & Confir-
mationis commatres eſſe non poſſunt. *c.
Pervenit. 12. q. 2. nec tangere Sacra Vaſa,
vel incenſum deferre. c. Sacratas D. 23.
ubi conſuetudo contraria peſtis appel-
latur.*

VI. Monialis Sola cum Solo non lo-
quetur, ſed comitata duabus, vel tribus ſo-
roribus. *c. In decima 18. Q. 1. ubi Conci-
lium Hiſpalenſe præcipit, ut ex Monachis,*

qui Monialium clauſtis præſunt, ne qui-
dem cum Abbatiffa frequenter loquatur,
& ſub teſtimonio duarum, vel trium ſo-
rorum, ita ut rara ſit acceſſio, & brevis
omnino locutio. Quam præceptionem
multò ſaluberrimam etiam qui non ſer-
vant, commendant. *Antonin. Par. 3. tt.
16. c. 1. Buſæ. de Stat. V. Virginitas n. 5.*

VII. Si quæ contra profeſſionem ſuam
malè perſuaſa virum admiferit, corrupta-
que fuerit, in diſtrictius monaſterium
transferenda eſt, ubi orationibus, & ieiu-
niis vacet, itaque pœnitendo proficiat, ut
metuendum cæteris arctioris diſciplinæ
præſter exemplum. *c. Si qua 28. Q. 1. ſuſ-
pecta de actu & tactu impudico, comper-
taque utrumque ſexum habere, quamvis
debilior ſit virilis, monaſterio eiſci debet.
Barb. in Votis deciſivis. l. 3. Voto 100. De
pœna corruptoris agens Bern. Diaz in
Præſt. Crim. c. 33. ſi clericus eſt, deponen-
dum eſſe tradit, & monaſterio includen-
dum per textum in c. Si qua. 27. q. 1. & c. ſi
quis de Vi. & honeſt. cleric. Laicus autem
in foro eccleſiaſtico excommunicatus eſt:
in ſæculari mortis ſupplicio dignus habe-
tur, privatis Conſtitutionibus Italiæ, ut
Hippol. refert in l. Vn. num. 4. & ſeq. de
raptu Virg. Iul. Clarus in Præſt. crim. §. for-
nicatio V. Cum Moniali Ign. Lopez in
Præſt. Crim. c. 85.*

VIII. Quod obedientiam attinet, ea-
dem cum Fratibus Religioſis ſub quorū
Regula vivunt, lege tenentur: Matri ſeu
Abbatiffæ in iis, quæ ipſa ut Magiſtra, ſeu
Gubernatrix præcipere poteſt. Prælatiſ
ſimiliter iuxta uniufcuſque Ordinis mo-
dum, ac conſuetudinem. Huc igitur re-
ferenda, quæ Tit. 17. §. 7. de obedientia Re-
ligioſa diximus.

IX. Quia

IX. Quia privilegium Canonis. Si quis suadente 17 g. 4. ad Sanctimonialia extenditur, ut patet ex Ti. 1. §. 4. si monialis monialem, vel conversam percusserit, excommunicationem latæ sententiæ incurrit: à quâ tamen absolvi potest ab Episcopo, in cuius Diœcesi Monasterium situm est. c. de Monialibus de sent. excomm. Silv. V. absolutio num. 4. Cockier de Jurisf. ordin. part. 2. quest. 45. Lancell. l. 4. Instit. tit. 13. Barb. de potest. Episc. part. 3. Allegat. 105. num. 52. & in c. cit. si quis suadente. Reginald. in Append. libri primi Sect. 2. num. 246. ubi omnibus mulieribus propter Clerici percussorem excommunicatis indultum esse demonstrat, ut adire Sedem Apostolicam pro absolutione non teneantur. c. Mulieres. c. ea nascitur. &c. quamvis de sent. excommunic. Nam sine periculo mulier non facillè itineratur.

§. III.

De Clausurâ Monialium.

I. Clausura est spatium Monasterii janua clausum, intra quod se continere debent, & à quo sine violatione præcepti, vel etiam Voti Moniales egredi non possunt. Termini autem seu limites clausuræ complectuntur omnia Monasterii loca, quæ janua clausa continentur & quo sæculares non admittuntur. Atque hæc clausura per se loquendo perpetua est, nec egredi licet sub poena excommunicationis cuiquam Moniali professæ etiam ad breve tempus nisi impetrata ab Ordinario ob legitimam causam licentia. c. Periculoso de statu Regular. in 6. Conc. Trid. Sess. 25. c. 5. Zerola part. 1. V.

Monialis num. 1. 6. Navar. c. 27. num. 150. Et licentia ut legitima censeatur, tres conditiones exigit 1. aut in eum finem specialiter dirigatur. 2. ut scripto detur. 3. ut causa gravis, & evidens sit.

II. Causæ graves & legitimæ in Motu proprio Pii V. qui incipit Decori, tres numerantur 1. est magnum incendium. 2. Infirmas lepræ 3. Epidimia, id est, morbus contagiosus, qui inficere alios potest. Sunt nihilominus aliæ causæ, propter quas facultas exeundi claustrum Monialibus concedi potest. Nam 1. belli tempore possunt sese in tutum recipere. 2. ad fundandum novum Monasterium, vel reformandum antiquum emitti possunt. 3. Abbatissa vel Priorissa, quæ juramentum fidelitatis præstare tenetur domino feudi, si non liceat per Procuratorem ad præstandum egredi permittitur ea lege, ut cum honesto comitatu vadat, & continuo redeat. Denique sufficit quælibet rationabilis ab Episcopo iudicata. Concil. Trid. loc. cit. Navar. Comment. 4. de Regular. num. 48. Bonac. Tom. 1. pag. 598 & seq. Suar. IV. de Relig. l. 1. c. 9. Piafec. part. 2. c. 3. p. 233.

III. Absque causa egredientes, licentiam dantes, vel auxilium præbentes excommunicationem incurunt, Summo Pontifici reservatam. Pius V. Motu proprio contra jus commune apud Silv. Religio VIII. ci. fin. Imò privationem officiorum ac beneficiorum. Excipe necessitatem inevitabilem, cui nulla lex imperat. Monendus autem post factum superior est. Suar. l. cit. c. 8. num. 10. Roderic. Tom. 1. quest. 49. art. 2. Silv. V. Religio §. 6. num. 16. Filliuc. tract. 5. c. 8. n. 194.

IV. Incorrigibilis aliqua ut videatur, eji non potest ex Monasterio, sed vel

K k

inibi

inibi puniendi, vel ad aliud cœnobium, seu claustrum transferenda est. Ita *Vrbannum VIII. constituisse testatur Barbosa in c. ne religiosi de Regular.* Nihil vetat tamen Moniales in aliud Monasterium, vel etiam Ordinem transferri, qui strictior sit iuxta ea, quæ diximus *Tit. XV. §. 8. de transitu ex unâ Religione in aliam. Const. Pii V. Bonac. Tom. 1. p. 598 Lugo l. 3. Respons. Mor. D. 18. Sanchez l. 6. Moral. c. 7. Barb. in c. Virgines 21. q. 4.*

V. Laicis, Clericis, & Regularibus etiam Prælati jure communi interdicitur ingressus in cœobia Monialium. Transgressores excommunicationis pœnam incurrunt. Neque ad id Episcopus licentiam dare potest, nisi in casibus necessariis, de quibus prolixè *Suar. IV. de Relig. l. c. 10. Manrique par. 2. q. 41.*

VI. Clericum, si monitus ab Episcopo non desinat Monialium claustra frequentare, pœna suspensionis manet, imò excommunicationis, & depositionis, quæ censetur materia gravis, & sufficiens ad noxam lethalem. *Manrique par. 2. q. 12. Toller. l. 1. c. 41. num. 9. Armilla. V. Monasterium num. 2. Sylv. l. cit. n. ult.*

VII. Religiosis Monialium claustra sine licentiâ aduentibus decreta est pœna privationis officiorum, vocis activæ, & passivæ ipso facto contrahenda. *Rodri. Tom. 1. quest. 45. art. 2.* qui tamen literarum missionem ad Moniales putat generaliter non esse vetitam sub pœna excommunicationis. *Q. cita. art. 3. Bonacina Tom. 1. pag. 644.* qui etiam notat Religiosos hoc tempore alloquentes Monialem absque licentiâ etiam in Monasterio Regularibus subjecto puniri posse ab Episcopo ex Constitutione *Greg. XV. in Bulla*

de privileg. exemptorum. Idem *Cardin. Congregatio* declaravit, & *Vrbannus VIII.* approbavit. *Piascius par. 2. c. 3. Barbosa in Summ. Decis. Apostol. Coll. 513.*

VIII. In cœnobiis Monialium recipi possunt feminae pro obsequio, & famulatu, quando desunt conversæ: nec tantum pro Communitate, sed etiam persona particulari, quæ propter morbum, vel aliam necessitatem indigeret. Ancillæ autem, quæ prohibitu intrent, & exeant, non sunt admittendæ. Ut educationis causa recipiantur puellæ sacra Cardinalium Congregatio permittit cum his conditionibus. 1. ut Monasterium consueverit puellas admittere. 2. ut non excedant numerum præfixum. 3. ut ad sit licentia Superiorum, & Abbatissæ consensus. 4. ut sint decenter indutæ. 5. ut ancillæ secum non habeant. 6. ut septem annos impleverint, sintque minores 25. annis. 7. ut seorsim habitent, & dormiant. 8. ut Monasterio non egrediantur, & semel egressæ nequeant amplius admitti, nisi exierint propter morbum cum licentiâ Superioris. Possunt admitti etiam conjugatæ, quæ ob nimiam viri sævitiam non commodè simul vivunt, donec inter se concilientur. Viduis autem, nisi habitum suscipere velint, aditus præcluditur. *Zerola part. 1. V. Moniales. num. 10 Bonac. Tomo 1. pag. 651. num. 15. & seqq. Anton par. 3. tit. 16. c. 7. §. 2.*

IX. Qui cum licentiâ Monasterium ingressi sunt, laboris alicujus, vel officii causa, eo expedito actum excedere debent: alias graviter peccaturi contra Juris decreta, nisi fortè materiæ exiguitas excuset. Censuram verò non dicimus ex tali mora incurrere. *Id. eo. p. 652.* Adde
r. quam

I. quamvis nec Censuræ ullius, nec peccati periculum foret, à non necessaria mora cuilibet abstinendum, tum ut Virginum sacrarum pudori, tum ut suæ potissimum famæ consulat. Eris innocens tu quidem fortetan.

At nos in vitiam credula turba sumus.

§. IV.

De Abbatissâ.

II. Eligenda in Abbatissam 1. legitimè nata sit. 2. incorrupta nisi Episcopus dispenset. *Zerola part. 2. v. Abbatissa.* 3. non minor annis quadraginta. 4. cuius in cœnobio vitæ probitas octo minimum annorum spatio probata sit. Denique post professionem expressam. *Gloss. in c. Attendentes de statu Monach. c. Iuenculas. 20. quest. 1. Angel. Silv. Tabiena. Armilla. Concil. Trident. sess. 25. c. 7.* Si non reperiatur in eodem Monasterio idonea, ex alio ejusdem Ordinis eligi poterit. Si hoc quoque incommodum videatur ex iis, quæ in eodem Monasterio annum tricesimum exceßerint, & quinque saltem annis post professionem rectè vixerint, Episcopo vel alio Superiore consentiente eligatur. *Concil. Trident. loco cit. Sanchez. l. 5. Moral. cap. 5. Zerola v. part. 1. Abbatissa. Modum electionis descriptus Tit. VI. §. 2.* Illud peculiare est, quod aliquando per Episcopum cum Vicario suo oretenus accipi Suffragia possunt: duæ tertiarum Suffragiorum requirantur: & si discordes fuerint, ab Episcopo nominari Abbatissa possit. *Piassec. part. 1. c. 3. Barb. in c. Indemnitatibus de elect. in 6.*

II. Electa confirmari debet, & ubi consuetudo obtinuit, etiam benedic intra annum, & si *Glossa* credimus, die etiam profano. Benedicita in Ecclesiis sibi subjectis beneficia conferre potest, & Clericos instituire, quoad titulum, & possessionem. *c. ea noscitur. de his, quæ fiunt à Pralat. c. dilecta de maior. & obed. Barb. ibid. cum aliis multis.*

III. Modus gubernandi ab eo qui in cœnobiis virorum servatur, multum distat, utpote domesticus, & politicus magis, quam Spirituualis. Quomobrem instar matris familias, & gubernatricis imperare potest ea, quæ ad ordinem domesticum, & disciplinam, conformiter regulæ præfixæ pertinent. Incapax enim potestatis Spirituualis femina censetur. *c. Nova de pœnit. & remiss. v. Antonin. part. 3. tit. 16. c. 7. §. 2.* Neque permittitur Abbatissæ præcipere in virtute Spiritus Sancti: in virtute Sanctæ obedientiæ & esio id possit sub pœnâ voti obedientiæ sibi præstiti, aut virtute obedientiæ sibi debitæ: quemadmodum Rector sæcularis Universitatis mandare solet sub pœnâ præstiti juramenti. Aliqui tamen jurisdictionem Spiritualem saltem ex commissione tribuunt apud *Barbos. in c. cit. Dilecta. Victoria de potest. Eccles. quest. 2. nu. 4. Ledesma part. 2. quest. 4. Vasqu. 1. 2. Dis. 166. c. 4. Sanchez l. 6. Moral. c. 1. num. 20. & seq. ubi pluribus explicat differentiam inter Abbatem & Abbatissam, eorumque potestatem, & modum præcipiendi.*

IV. Igitur exceptâ Regulari correctione nulla Abbatissæ clavium sacrarum potestas conceditur, multò minùs Ordinis: hortari ad virtutem sorores

Kk 2 licet,

licet, non prædicare non velare Virgines aut benedicere, ut neque aquam. Evangelium non in Missa, sed officio matutino leget. *Anton. loco cit. Avila pars. 1. dub. 6. Concl. 1. Suarez. V. Disp. 2. Sect. 2. num. 5. & Tom. IV. de Relig. l. 2. cap. 9. num. 10. Tuschus. Concl. 28. Barbof. in c. in nova de pœnit.*

NOTA. Abbatissa non sic omnis Jurisdictionis Spiritualis incapax est, quin aliquis clavium usus puta, excommunicandi, illi committi possit, quemadmo-

dum fufius explicatur à Laymanno *lib. tract. 5. part. 1. c. 3. Reginald. l. 9. num. 117. Roder. 11. quest. 43. art. 3. Contrarium, & fortè melius tuetur Coninck Disp. 12. dub. 4. num. 33. Reliqua accuratè præscripta dabit Ordinatio à S. Carolo Borromæo in Conc. I. & IV. Mediolanensi confecta, &c.*

* * *

Omnia ad majorem DEI Gloriam,
Virginis Matris, & Sanctorum
omnium.

PARS